

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/11050/5.

Érkezett: 2004. Szeptember 13.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 94. §-ának (1) bekezdése alapján a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/11050. számú törvényjavaslathoz a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 6. §-ának az alábbi módosítását javasolom:

„6. § A Vtv. 42. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A körzeti vadgazdálkodási tervet a miniszter – a védett természeti területekre vonatkozó rész tekintetében, valamint a fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány) és a fenntartható legnagyobb vadlétszám vonatkozásában a természetvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben – adja ki, és az Adattár útján gondoskodik annak közzétételéről.”

I n d o k o l á s

Alapvető hiba az előterjesztő gondolkodásában, hogy nem ismeri fel, az előre tervezés és az utólagos szabályozás közti óriási és lényegbevágó különbséget.

A vadgazdálkodási tervezés, mint ahogy ez minden tervezés sajátja, a rendelkezésére álló adatok (vadlétszám, élőhely nagysága, növényzet típusa stb.) és a természeti törvényszerűségek (szaporodási ráta, élőhely állapotának alakulása, időjárás stb.) ismeretében előre tervezi meg a vadállomány alakulását, majd erre alapozva annak hasznosítási lehetőségeit.

Az utólagos szabályozás szankciók által azt jelenti, hogy a tervezés nem működik, a vadállomány kárt okozott, annak utólagos alakításába szól bele a hatóság.

Tekintettel arra, hogy a vad az állam tulajdona, annak számbavétele és az azzal való szakszerű gazdálkodás közérdek, ebből kifolyólag pedig indokolt, hogy az állam az államigazgatási szervek útján közvetlen, előzetes felügyeletet gyakoroljon a vadgazdálkodás felett.

Ugyanakkor közérdek az ország természeti környezetének védelme is, amely egyszersmind a vad élőhelye is. Az élőhelyeket a túlszaporodott nagyvadállomány fokozott fogyasztásával, vagy – a túlszaporodás miatt bekövetkező – új területek elfoglalásával károsíthatja. Egyes területeken ugyanis az újonnan megjelenő vadfajok (főleg a vaddisznó, muflon) a legkisebb létszámban is kárt tudnak okozni (védett gyepek, sekély talajok stb.).

A természetvédelmi-, a vadászati- és az erdőtörvény is rögzíti, hogy a vadgazdálkodást csak a természeti értékek, az élőhelyek károsítása nélkül lehet folytatni. „Az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám” fogalom egyértelműen ezt a közérdeket fogalmazza meg, ennek eltörlése megengedhetetlen. A fenntartható legmagasabb vadlétszám fogalma tehát valóban kármegelőzés célú, azonban nem elsősorban a rendes kártérítési eljárásokban kezelhető kárfelelősséget állapítja meg, hanem az élőhely-védelmének szükségességére, mint közérdekre hívja fel a figyelmet.

Budapest, 2004. szeptember 13.

Borkó Károly
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség